

## บทที่ 5

### สรุปและเสนอแนะ

จากการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์การแปรทำนองระนาดเอกของครูไชยยะ ทางมีศรี ในเพลงตระโหมโรง ทำนองหลักของ ครูบุญยงค์ เกตุคง สรุปได้ว่าเพลงตระหญาปากคอก เพลงตระมารละม่อม เพลงตระปลายพระลักษมณ์ เพลงตระเล็บเสือหรือเสือขบ เพลงตระสันนิบาต เพลงตระคู่สันนิบาตและเพลงตระย่อนรอย มีการแปรทำนองหลากหลายลักษณะ สรุป ได้ดังนี้

1. แปรทำนองตามทำนองหลักโดยยึดเสียงตกของโน้ตห้องที่ 4 กับโน้ตห้องที่ 8 ในทิศทางการเคลื่อนที่เดียวกัน
2. แปรทำนองตามทำนองหลักโดยยึดหลักเสียงตกของห้องโน้ต ที่ 4 กับห้องโน้ตที่ 8 ในทิศทางที่แตกต่างกัน
3. แปรทำนองตามทำนองหลักโดยอาศัยเสียง ตกโน้ตห้องที่ 8 โดยไม่ลงเสียงตกห้องที่ 4
4. แปรทำนองตามทำนองหลักและอาศัยความสัมพันธ์ของสำนวนกลอนระนาดที่เกิดขึ้นก่อน โดยรักษาเสียงตกไว้
5. แปรทำนองตามทำนองหลักโดยพิจารณาความสัมพันธ์ของทำนองหลักที่อยู่หลัง (สำนวนกลอนที่บรรเลงต่อจากสำนวนกลอนที่กำลังบรรเลงอยู่) โดยสำนวนกลอนที่จะแปร จะต้องรักษาโครงสร้างของทำนองหลักและเสียงตกไว้
6. แปรทำนองตามทำนองหลักในสำนวนกลอนระนาดที่บรรเลงไปแล้ว และมีการตัดแปลง ปรับเปลี่ยนให้ต่างออกไป แต่ยังคงรักษาเสียงตกห้องที่ 8 ไว้
7. แปรทำนองโดยรักษาทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองหลักหรือของสำนวนกลอนระนาดเอกที่บรรเลงไปแล้ว แต่รักษาเสียงตกไว้
8. แปรทำนองโดยใช้ช่วงเสียงกว้างทั่วพื้นระนาด แต่รักษาเสียงตกไว้
9. แปรทำนองตามเจตนาของผู้บรรเลงโดยมีการสร้างสัมผัสระหว่างประโยค
10. แปรทำนองสวนทางกับทำนองหลัก

การแปรทางระนาดเอกที่ได้กล่าวมานี้นอกจากครูไชยยะ ทางมีศรีจะได้นำความรู้ที่ได้รับสืบทอดจากครุรวม พรหมบุรีในทางระนาดเอกเพลงทะแยสามชั้นมาประยุกต์ใช้แล้วครูไชยยะ ยังสามารถคิดสำนวนกลอนที่มีความหลากหลาย โดยนำความรู้ที่ได้เรียนจากครุหลายท่านมาเป็นส่วนช่วยในการคิดสร้างสรรค์กลอนที่น่าสนใจอื่นๆ นับว่าครูไชยยะ ทางมีศรี เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบรรเลงระนาดเอกผู้หนึ่งในปัจจุบัน

### ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่าเพลงตระโหมโรงอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้วิจัยในเรื่องการบรรเลงระนาดเอกมีอีกจำนวนมาก เนื่องจากเพลงตระโหมโรงเป็นกลุ่มเพลงสำคัญ มีความยากในการคิดคำนวณกลอนระนาดเอกระดับหนึ่ง จึงควรมีการศึกษาให้ครบถ้วนและครอบคลุมต่อไป



ศูนย์วิทยพัทยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย